

نخواہی عاشقانہ

«سید مدنی رشتہ»

www.ketab.ir

سرشناسه	:	رخشنده، سید مهدی، ۱۳۷۳ -
عنوان و نام پدیدآور	:	نجوهای عاشقانه/ سید مهدی رخشنده.
مشخصات نشر	:	فرخ شهر: جهان بین، ۱۳۹۵.
مشخصات ظاهری	:	۶۴ ص: ۱۴×۲۱ س.م.
شابک	:	۹۷۸-۶۰۰-۷۹۳۶-۱۶-۰
وضعیت فهرست نویسی	:	فیا
موضوع	:	شعر فارسی - قرن ۱۴
موضوع	:	th century ۲۰ Persian poetry --
ردی دی. سی	:	۸۴۱/۶۲

نجوهای عاشقانه

■ سراینده: سید مهدی رخشنده

■ صفحه آرای: احسان شایان

■ پردازش رایانه ای متن: صادق مختاری دزکی

■ ناشر: جهان بین

■ طرح جلد: داتیک

■ سال چاپ: ۹۵

■ نوبت چاپ: اول

■ تعداد: ۱۰۰۰ جلد

■ چاپ: ایران

■ صحافی: آذر

■ قیمت: ۷۰۰۰ تومان

■ حق چاپ محفوظ است

■ شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۹۳۶-۱۶-۰

ISBN 978-600-7936-16-0

فرخ شهر، خیابان باهنر، کوچه ۲، پلاک ۴

همراه: ۰۹۱۳۳۸۲۲۲۸۱ - ۰۹۳۹۷۲۴۰۹۱۵ - تلفکس: ۰۳۸۳۲۴۲۳۸۲۰

entesharatjahanbin@yahoo.com

فهرست

صفحه	عنوان
۹	مقدمه.....
۱۱	بخش اول / ترانه ها و غزلیات.....
۱۳	تو برا من همه دنیا واسه تو.....
۱۵	درد و دل های به عاشق.....
۱۷	حکم سخت سرنوشت.....
۱۹	چشمای مهربون تو.....
۲۱	چشم به راهش.....
۲۳	قاصدک قافیه ها.....
۲۵	تلخ اما شیرین.....
۲۸	به درد دل با خدا.....
۳۰	کجایی عشقم.....

۳۲	عشق یا احساس.....
۳۵	روزگار عاشقی.....
۳۸	دوست دارم، دوست دارم.....
۴۰	چه زود فراموشت شدم.....
۴۳	گرگی به جلد انسان.....
۴۴	زمزمه عشق.....
۴۵	نصیحت پیر.....
۴۶	عشق خراسان.....
۴۷	یک غزل ناتمام.....
۴۹	بخش دوم / شعر نور دومین.....
۵۱	ما همه انسانیم.....
۵۲	نازنین.....
۵۳	شعر ناتمام.....
۵۵	همچو قلب و دل من.....
۵۶	سرانجام.....
۵۷	شعری به رنگ سپید.....
۵۹	دویتی / رباعی.....
۶۴	تک بیتی.....

مقدمه

به نام خالق عشق

اواخر زمستان ۷۳ همانند شکوفه ها با نسیم بهاری جان گرفت. ولی عاشق پاییز است. شاید به خاطر تداعی بغض های سنگین انظار باشد و یا باران های بدون چتر... قاصدک ها را قاصدان عشق میخواند و در میان رنگ ها یک رنگی و در میان گل ها، واژگون را دوست دارد. آرامشش را مدیون نسیم بهار رده، زخمی عشق که شد آتش گرفت همانند خورشید و سکوتی کرد پر از فریاد، چشم هایش را به روی خودش بست، دست هایش را به دور خودش حلقه کرد و از خود عبور کرد تا به او رسید تا آنجا که سراپا همه معشوق شد. ولی لذت وصال به طول نینجامید و داغ فراق خاطرات را به جای گذاشت و در غم هجران او چنان آهی کشید به عمق طوفان، که رد پای آهش به دریای شعر منتهی شد.

بال های شعرش برای اوج تردید ندارد ولی به آلوده بودن جو زمین مطمئن است...
در ابراز عشق زبان حال را دوست دارد ولی به هنگام نقش شعر سبک هایش مختلف
است. تا کدام را معشوق بیسندد.

هر عاشقی تار عارفانه هایش را برای معشوق خود مینوازد، اما جویای چیزی است
که هر عاشقی در تفسیرش جا مانده است. اگر چنانچه قلبتان با ابیاتی از او آرام شد،
دعایش کنید... همیشه ورد زبانش به هنگام دلتنگی این است:

تنهایم گذار، دوست دارم، نجوایم را بشنو